

HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 63. Pénzküldemények ide küldendők

Íme az ember.

Ján: 19, 5.

A düsseldorfi képtárban van egy a legszebb "Ecce Homo" képek közül, alatta latin nyelven ez áll: „Ezt tettem érted, mit teszel te értem?” Gróf Zinzendorf a hernhuti gyülekezet megalapítója e kép által annyira taláiba érezte magát, hogy kérte az Údvizítőt vonja őt erőszakkal az Ő szenvedéseinek közösségébe, még akkor is ha egész lénye tiltakozna ellene.

Alljunk meg mi is kissé ennél a képnél és nézzük ki ez az ember, mik a szenvedései és miért kell szenvednie?

Jézus Krisztus Ő a Magasságosnak fia, aki előtt áll nevetséges ruházatában, fején-tő-
viskoszoru, kezében nád-
pálca, telve véres sebekkel,
összetört tagokkal, vértől
csepegő bemocskolt testtel.
Arca véraláfutással telve
az arc amire még az
angyalok vágyódnak reá-
nézni az ütésektől meg-
dagadva, telve undorító kö-
pésekkel úgy hogy majd-
nem teljesen nélkülozi az
emberi ábrázatot. Aki az
Atyának dicsőségében volt
e világ felvettése előtt,
akit az angyalok serege
vett körül és még a legit-
kosabb kívánságát is el-
lesték, kinek parancssza-
vára megmozdult az egész
menny, ki „legyen” szavá-
val teremtett mindeneket,

aki ilyen hatalommal ren-
delkezett, nem átalotta fel-
venni a te halandó teste-
det és most itt áll előtted
a fájdalmas embere, ki-
nek testében tetőtől talpig
nincs épség, csupa seb
és dagadás, melyet meg
sem mostak, be sem kö-
töztek és olajjal sem lá-
gyítottak. Ki lett préselve
a szenvedések sajtójában,
ereje megtört mint cserép
és elmúlt a szeretetnek
tüzében.

Az atya szeretetének leg-
tökéletesebb megnyilvánu-
lása, Ő adta érted egészen
oda a Fiut. Nem ért any-
nyit előtte teste és lelke,
hogy habozott volna Őt

érted odaadni. Ha az Ő atyai szívében valami nagyobb és dicsőbbet elgondolhatott volna ezt is odaadta volna néked és érted. Ilyen kegyelmet találtál előtte. Miként a hó elolvad a nap sugarától úgy kellett néki az atya színe előtt kimerültségében és szenvedésében elmulnia a te üdvödért? Mit kívánsz még tőle? Tudott volna e még nagyobb szeretetet jóságot és hűséget számodra kinyilatkoztatni. Nézd hogy elhagyatott a te bűneidért az Uraknak Ura. Elhagyták a földiek és égiek egyaránt, minden ember megvetette! Hogy áljárta szívét a tövisek okozta kín! Csak azért, hogy a te bűneid kóróját és töviseit kiírta. Tetőtől talpig nincs rajta ép hely csupa

folyó seb; hogy meggyógyítson téged minden bajodból. A nit te érdemeltél volna amikor a te testi vágyaidat követted azt hordozta Ő keserű szenvedéssel büntetésképen te éretted, és szent vérével a bűnnek minden foltjától tisztára mosott, hogy Isten előtt kedves légy. Ember emlékezzél szünet nélkül ezen szeretetre, hogy mennyi szeretettel buzgósággal és szenvedéssel keresett téged. Ne légy többé hozzá hűtlen. Gondold meg, van e szenvedés mely az Ő szenvedésehez hasonlítható lenne? Volt e valaha gonosztevő aki büntetért ilyen büntetést szenvedett volna? Ime Ő magát osztatlanul odaadta érted, hogy téged szeretett menyasszonyává tehesen. Azt hívánja, hogy te is add át magad osztatlanul néki. Tiszta önzetlen szeretettel vett körül nem várva ellenszolgáltatást tőled, helyénvaló tehát, hogy te is szeresd Őt érdek nélkül azaz érette magáért. Hogy jutalmad, reménységed és célod egyedül Ő legyen. Szeresd Őt mert Ő szeretett előbb téged. Ne állj ellent vonzatának makacsságod, önfejséged hanyagságod és szórakozottságod által, Ő akar vezetni és nem hagyja abba a munkáját míg elérte célját, hogy mindent helyesnek tartasz amit Ő tesz ez pedig nem lehet másként mint életed elvesztése árán. „Aki megakarja tartani az ő életét elveszti azt, aki pedig elveszti Őn érettem örök életre találja meg azt.” A buzaszemnek a földbe kell esnie és megsemmisülnie, hogy sok gyümölcsöt teremjen. Isten semmiből teremtette a világot és téged is csak akkor tud újateremteni ha semmivé leszel, hogy mindenben minden Ő legyen benned. Csak így nyerheted el valódi boldogságodat. Ime ezért kellett néki szenvednie, hogy ezt a boldogságot adhassa néked.

Bűnös éretted aggódik, vérzik, éretted törnek meg zemei a halálküzdelenben. éretted szegezik át ama szeretetteljes szívet. Bucsupillantása téged áld halhatatlan áldással. E tekintet és beszéd egyedülálló mennyen és földön. Csak Őbenne van boldogság számodra. A töviskoronás király vár reád, hogy adja neked az életnek koronáját, hogy boldoggá tegyen és ne láss halált soha örökké. Jer hajtsd meg előtte térdedet most és Mond meg néki: „Uram im mindent hozok testem és lelkemet, mint élő áldozatot fogadj el engemet. Oh illess meg szent tűzzel szent lángod szálljon rám. Várok várok szent lángod szálljon rám.”

Sz. A.

„Elhivatva — ha ezt a szót valóban megértened úgy homlokodról királyi bizonyosság és érzület fénye ragyogna.”

Bezzel.

Istennek Szent Lelke birni akar minket.

A Szent Lélek vágyódik azután, hogy birjon minket. Ezért megmozgat a Lélek mindent, hogy birtokába vehessen minket. A Lélek keres edényeket, sziveket ahová leereszkehetnek. Mint az a galamb, amelyet Noe a bárkából kibocsájtott egy nyugalmas helyet keresett hol leereszkehetnek, így a Lélek is keres magának eszközöket embereket kiket birtokába vehet.

Mi a hétköznapi életben sokféle befolyásnak vagyunk kitéve. Minden minket óhajt birni. a Mammon, a vagyon, a különféle testületek, a kéjvágy, az élvezet, a világi barátok, minden kiált utánnunk, mindenki birni szeretne minket. És mind e mögött ott van a sátán elrejtve, ki munkálkodik az Istentelenekben. Ez szeretne minket mennél előbb elveszíteni. — Amott a falon nagy plakátok hívják a moziba a színházba. A zene a szomszédból meg táncra csábít minket. A kirakatokból meg a legfinomabb holmik, enni és inni valók csábítgatják testünket. De e mögött ott van a kísértő a lelkünknek örök ellensége a sátán. Ne figyeljünk ezért a csábító hangjára. Nekünk az Ur Jézus nyitotta meg füleinket, hogy Ő reá hallgassunk. Ésias 50. 4. 5.) fölserkenti fülemet, hogy hallgassak, miként a tanítványok. „Az Ur Isten megnyitotta fülemet, . . .”

Te kire, vagy mire hallgattál eddig?

Két jóbarát együtt sétált egy nagy városban. Az utcának a lármája oly nagy volt, hogy alig értették meg saját hangjukat. Egyszerre csak az egyik megáll és megfogja barátja kabátját és hallgat. A kezét most a másik füléhez tette és elragadtatásban a fülébe sugta: „Figyelj csak! Hallod?” De a barátja semmit sem hallott. Mi volt ez? Fent egyik háznak a tetején valahol egy tücsök énekelt szép énekét. És a mi barátunk, a ki egy természetbarát lévén, ki sokszor megfigyelte az erdőben a mezőkön a természetnek jótékatos hangjait. Az ő füle hallotta mert erre volt beállítva. A másik csodálkozott ezen. Most a mi természetbarátunk egy pénzdarábot vett ki a zsebéből és leejtette azt az aszfaltjárdára. De alig, hogy a pénzdaráb csengve a járdára esett mindenki megfordult a járókelők közül és a pénzcsempésre hallgatott. Némelyek az ő zsebközhöz nyultak azt gondolván ők veszítették el a pénzt, mások meg lehajoltak a pénz után. „Látod” jegyezte meg ez; ezeknek az embereknek a fülük pénzcsempésre van beállítva „Így a két barát mélyen elgondolkodva tovább ment.” Egy példabeszéd azt mondják: A kire hallgatunk azé vagyunk. Sokan a testükre hallgatnak, ezért a testük birja őket. De Isten

Lelke szeretné birni füleinket, hogy gyöngéd intésére figyeljünk. De így szeretné birni szemünket is, nyelvünket, kezeinket, a mi testünket mindenünket. Vagyonunkat, pénzünket, erőnket, időnként mindent de mindent. Mert csak akkor bir minket a Szent Lélek ha mindent átadtunk neki. Hát te kié vagy kedves olvasóm? Milyen hangra van beállítva a te füled, a te szived? Szívesen halod még ha dicsérnek, ha felmagasztalnak? Akkor a Lélek még nem bir téged, de te sem bírod őt. Ezért ne sajnáld magad hanem add oda magad egészen a Léleknek és ő britokába vesz az Atya és a Fiu dicsőségére. Így majd a Lélek erejében fogsz járti tudni és a hangos lármás utcákon is az Ur szavát fogod hallani. Akkor már nem fogsz aludni az Istentiszteleteken és nem fogod többé megszomorítani elkedvetleníteni a te lelkipásztorodat a te bóbiskolásoddal. Ha hallgatsz a Lélekre, ha mindent át adsz neki úgy nem csak egy vagy két óráig tudsz majd figyelni hanem mindig, még éjjel is. Így a Lélek fog birni téged és ezért erőben járod a további életedet. Ezért add oda magad még ma egészen és teljesen a Léleknek és boldog leszel és boldog maradsz.

Minor.

Üdvbizonyosság.

Bizzál fiam! Megbocsáttattak néked a te bűneid. (Máté, 9. 2. b)

Mit ért a Szentírás és vele összhangban a hívők összessége üdvbizonyosság alatt? Nem jelent sem többet, sem kevesebbet, mint azt a szikla szi árd meggyőződést, hogy valaki bizonyos affelől, hogy bűnei megbocsáttattak és az üdv számára, a Jézus Krisztus által, biztosítva van. Ezt az üdvbizonyosságot elnyerheti, személyválogatás nélkül, mindenki már e földi életben. Sőt ettől függ a mi örök üdvösségünk, hogy e földi életben már elnyertük-e ezen bizonyosságot.

Ha ez ily fontos, az örökkévalóságra is kiható kérdés, akkor érdemes vele foglalkozni. Különösen azért is, mivel ma nagyon sok ember van, aki magát jó keresztyénnek tartja, de ebben a kérdésben teljesen tájékozatlan vagy pedig egyenesen tagadja ennek a lehetőségét.

A fent idézett ígét Jézus gutaütött emberhez intézte, kit hordágyon hoztak hozzá. Álljunk csak meg egy percre ezen ember előtt és vessünk egy pillantást az ő belső emberébe. „Gutaütött”. Az akkori felfogás szerint Isten átkának a bélyege. Ha nem követett volna el különös nagy bűnt, akkor

bizonyára nem sujtotta volna Isten őt ily nagy csapással. Ez egy nyilvánvaló pogány felfogás, amely Istenben csak a büntető zsarnokot látja, aki éber szemmel figyel arra, hogy hol követ el valaki bűnt, hogy azt azonnal megtorolja. Tény az, ha Isten a mi érdemünk szerint fizetne nekünk, akkor már senkit sem örvendeztetne meg az Ő napsugara.

János 9. 17-ig olvasunk egy vakszülött ről, ahol maguk a tanítványok is azon tündöttek, hogy vajjon ki követte el itt a bűnt, a szülők-e vagy pedig a vak, ki születése előtt nem követhetett el bűnt. A harmadik versben Jézus világosságot vet erre a kérdésre, amikor is azt feleli nekik: Sem ez nem vétkezett, sem ennek szülei; hanem, hogy nyilvánvalókká legyenek benne az Isten dolgai. Tehát Isten ilyen különös csapásoknál nem az Ő nagy haragját, hanem kegyelmének nagyságát akarja nekünk bemutatni.

Ez a közvélemény, amely a gutaütött Istentől megátkozottnak és kegyelméből kizártnak bélyegzett meg, számára mégis áldást hozott. Ezen közvélemény alól nem tudta magát teljesen kivonni. Sok sötét órát szerzett ez neki betegágyán. Kezdte kutatni multját, hogy fölfedezze, hol és hogyan követte el ezt a nagy bűnt. Ha nem is talált multjában oly szörnyű bűnt, de talált nagyon sok kis bűnt, amelyeknek nagy száma, mint egy magas hegy állt lelki szemei előtt és mint súlyos teher nehezedett lelkére. Testi bajánál sokkal súlyosabbnak tartotta lelki baját. Már megbékült volna bénaságával, csak találhatott volna gyógyírt lelke számára.

Egész lelkét áthatotta a vágy a megváltás után. Ilyen lelki állapotban vitték Jézushoz. Ezek után meg is tudjuk érteni, ha Jézus első szava egy vigasztaló szó volt: „Bizzál fiam!” Már Ő alig mert bizni bűnei bocsánatában. De épen ilyeneké a mennyeknek országa, amiért is Jézus mondhatta neki „Megbocsáttattak néked a te bűneid.” Ez minden kétséget kizáróan meggyőzte ezt az embert, hogy összes bűnei megbocsáttattak, az üdvösség számára biztosítva van. Nem kétkedett többé ebben, mert hisz az ígerte ezt neki, akinek hatalma van bűnöket megbocsátani és a mennyországot oda ígérni akinek Ő akarja.

Ebből a történetből látjuk, hogy az üdvbizonyosság elnyeréséhez nincs másra szükség, mint egy őszinte, töredelmes, bűnbánó szívre és Krisztussal való személyes találkozásra. Bárhol találkozzon is e két körülmény, mindenütt ugyanerre az eredményre vezet. Megerősíti ezen igazságot a keresztfán függő lator esete is. (Luk. 23. 40—43.)

De már hallom is amint egyik vagy másik kedves olvasó erre mindjárt avval fe-

el, hányszor jöttem én már töredelmes szívvel az Urhoz, de azt a teljes bizonyosságot még nem nyertem el, hogy bűneim mind megvolnának bocsátva és az üdv számomra biztosítva. Erre csak azt mondhatom, hogy akkor bizonyára a bűnbánat körül van baj te nálad. Talán itt-ott érzel fájdalmat egyik, vagy másik bűnöd fölött, de az még nem olyan mély, hogy képes volnál mindent oda adni azért, hogy megszabadulj e teheről. Vagy talán még őrzöl szived mélyében bűnökét, amelyeket nem akarsz a világosságnak kiszolgáltatni. Jőjj őszinte bűnbánó lélekkel az Urhoz és ne nyugodj addig, míg nem hallod az Urnak éltedadó szavait: Megbocsáttattak néked a te bűneid és akkor elnyerted az üdvbizonyosságot.

H. H.

Isten nem csufoltatik meg.

Egy nagy teherautóval érkeztek meg az Istentelenek szövetségéből valók, a K. falunak 5 hagyományok tornyu temploma elé. Ide volt már rendelve a falunak apraja nagyja. A templomot valamikor az öreg földbirtokos építette és egy Péter és Pál napján adta át a szent célra. Most már az oltár lerombolva, a szentképek kicserélve a szovjetnek nagyjaival. És propagandacélra lett lederegálva. Vöröslobogó leng a templomnak legmagasabb tornyán. Bent az oltárhelyén állnak a rohamcsapatókból álló csekák, a vörössel bevont emelvényen.

Az istentelenek vezére szeretné a tömeget meggyőzni lelkesítő beszédeivel. A falunak lakossága mind ide lett kényszerítve, kik bambán és érdeklődés nélkül végig hallgatták az előadót. A szónok nagyon szeretett volna a szívekbe látni, hogy ki mit gondolt, hogy beszéde milyen hatást kelt. Mivel már beestéledett sietett beszédét befejezni. A végén még egyszer nyomatékosan megismételte szavait: „A vallás ópium a nép számára és nincs Isten. Éljen a szabad akarat, le a népbutító Istenfogalommal! És még egyszer: nincs Isten!” A tömeg nagy meglepődéssel vette azt, hogy már vége az előadásnak és lassan kifelé indulnak. A csekisták is már kezdenek lerámolni. De most egy öreg néni oda megy az előadó elé és alázatosan köszönve, kérdezi: „Mond csak, kedves elvtárs, Isten, hát az nincs, de hogy álltok az ördöggel?” — Nagy röhögés és viccelődés támadt most a csekisták és a többi agitátorok között! Tehát végre egy élmény, talán még kicsalunk valamit ebből az öregből, hogy elvihetnénk egyet a börtönbe. A közönségből pedig egy fáradt tekintetet vetve Márfára, a kérdezőre így szólt — szegény pára csak hallgatna, mit is beszél még vele?

Most az elvtárs nevetve mondja Márfának „Nem babuska, ördög, sincsen!” — „De ha mégis van, akarnátok látni az ördögöt?” Erre még nagyobb lett a röhögés. Nahát ilyen buta öregasszony:

„Természetesen szeretnénk látni egy ördögöt kedves babuska! Mutass meg nekünk egy édes kis ördögöcskét! Nagy nevetés az Istentelenek oldalán. „Jó” mondta Márfá, „ma este még találkozni fogtok vele.” Röhögés, nevetés az egész csoportban. Végre a vezető azt mondta: „Köszönöm, kedves babuska. Talán te vagy az ördögnek a nagymamája? Ugy hát csak mond meg az unokádnak, hogy látni szeretnénk a fekete orcáját. — Most pedig rajta fiuk 8 órára bent kell lennünk a városban az Istentelenek kongresszusán! Csakhamar megtelt a teherautó. Vad iramban száguldozott az országúton a város felé a tulmegterhelt autó. Majdnem minden suhanc egy nőt is szorongatott az ölében. Vad láрма, fütty és énekesző mellett csakhamar eltűnt az autó a láthatárról. „Márfa, megvoltál örülve?” kiáltott most egy öreg paraszt. „Ők most bejelentenek téged.” „En nem félek Isten kezében vagyok,” felelte nyugodtan az asszony. Most pedig Isten veletek! És egy párnak még oda sugta: „Tehát este 11 órakor, nálunk a pajtában.” „Igen, igen jövünk,” felelték többen. A tömeg most visszafelé a faluba. A templomban még egy darabideig égtek a gyertyák, békésen mind a régi időkben — de nem sokára sötét lett, és kísértetiesen lobogott a vöröszászló a templom tornyán.

Késő este volt már, a hold gyéren bevilágítja a kihalt utcákat. Csak imitt amott lehetett látni, amint egy-egy fekete alak, egy háznak udvarán eltűnt. Hátul a háznak végén egy pajtában istállólámpa fényénél megvilágítanak minden arcot a melyik belép. Már régebb idő óta így szoktak összejönni az ugynevezett „hivók.” — Bent a pajta már zsufolásig megtelt. A férfiak az ajtónál még vártak egy kicsit. És mivel már senki sem jött, betették az ajtót és egy bála szénával elrakták azt, hogy az énekhangjait kifelé eltompítsák, csak az előtérben van egy kis szabad térség oda áll most a gyülekezetnek vezetője. A gyér világosság miatt csak közismert éneket énekelnek. Ének után imaközösségbe mentek át. Többen imádkoztak. Utánna a bibliából magyarázott a vezető prédikátor. Komoly szavak voltak ezek mit lélegzettel hallgattak a jelenlevők. De — egyszerre csak, gyors léptekek hallottak. A szívek megrettennek, az arcok hallotthalványok lettek, most a prédikátor is figyelmes lesz a közeledő lépésekre, de fel-emeli a fejét és az mondja: Az Ur egy próbát küld reánk, de legyen meg a szent akarat. Rejtőzettek el, ki a mint tud, talán

majd megleégesznek velem. „Kintről kiállítás hallatszik: „Az Istenért nyissatok ajtót!” — „Az Istenért,” ismétli a prédikátor, „ez csodálatos, vagy talán ez egy cselvetés akar lenni?” De most félre dobja a szénát és felnyitja az ajtót, kívülről sirás és nyöszörgés hallatszik.” Engedjétek be, hozzátok akarok állni... soha többé azokhoz... oh mentsetek meg a lelkemet...” Az ajtó előtt egy 18 év körüli fiatal ember hangjai voltak ezek, ki most az ajtóban megjelent és a prédikátor lábaihoz borul. Még egy páran hozzá csatlakoztak a faluból valók, kik az Istentagadók közé tartoztak. Ezek is remegtek a félelemtől. A pajtából is már többen kimerészkedtek közöttük Márfa testvérnő ki a még földön térdeplőhöz fordulva kérdezi: „Mi történt?” Ez remegő hangon a következőket mesélte el: „Mi elindultunk énekszóval. Vadul hajtott a Stefanko, örületes tempóban. Egyszerre csak fent a viaduktnál egy nagy lámpafénynél egy fekete alakot láttunk, ki a sapkájával integetett nekünk. De mi ügyet sem vetve reá Stefanko vad iramban feléje tartott, még nevelve megjegyezte: „nézetelek oda ott van az ördög és vár minket.” Erre mind nevettek és ordítottak. De a mikor már majdnem fent voltunk ellenkező oldalról is feltűnt egy nagy világosság, bizonynyal egy másik autó lehetett? A Stefanko erre vadul fékezett. Ropogva és recsegve röpültek a korlát beton darabjai, mint a vilám ment át az agyamon egy hang: ugorj le! ezt megtettem és abban a pillanatban hátraesik az autó a korláton át a vasuti sínekre és onnan a vizesárokba... Kiabálás, ordítózás, oh de micsoda kiabálás. utánna néma csend. Én azt hittem megőrülök. De hová is is lett az autó? Még ott láttuk a világosságot a melyek nem autók voltak hanem újfajtájú jelzőlámpák. Én azután lemasztam a vizes árokhoz a vasuti örrrel együtt és mit láttam itt? ... halott hátán... és hogy néztek ki? ... És egyre kiáltja még a fiu: „Én nem akarok már velük tartani, én már többé nem akarok.” Márfa most előbbre lép, lehajol hozzá, ez meg vissza riad tőle: „Igazad volt, az ördög volt az, ki elvakított minket — de én magam menekültem meg, hogy volt ez lehetséges, miért éppen én, hisz én is egy bestia voltam mint ők mind... miért én?”

„Kedves fiam neked nem az ördög, hanem a jó Isten maga jelent meg. Ő hívott léged a Megváltó az ő nagy irgalmatosságában. Ő megtalált téged mint egy eltévedt bárányt. Ő megakarja menteni a lelkedet ki érted halt meg a Golgotán.” A prédikátor most szintén odamegy hozzá és kétkezébe fogja a síró fiu fejét és mondja neki. „Állj fel és ne sirjál. Te biztonságban vagy már. A mi Megváltónk azt mondja: Jöjjetek én

hozzám mindnyájan a kik meg vagytok fáradva és megvagytok terhelve. „Igen, én is elvagyok fáradva és megterhelve.”

„De mi is, kiállították többen. Fogadjatok be minket is. Mi egy új életet akarunk kezdeni.

„Igy hát jöjjetek be, „szólt a prédikátor szeliden, „hadd adjunk hálát Istennek a ti csodálatos megmentésetekért.”

Még sokáig maradtak együtt és öröm volt a mennyben a menyei angyaloknál a bűnösök megtérése felett. Már reggel volt mikor háladallal fejezték be az éjszakai különös Istentiszteletet. Németből: *Minor*.

Az igazi hitvallás.

Napjainkban sokan vannak, akik Istent keresik, de keresik mint egy távollévő ismeretlen Istent, ha talán kitapogathatnák. Őt és megtalálhatnák. Jólehet nincs messze egyikőnkől sem mert Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk (Csel: 17, 27-28) „Ő lejött és mindnyájunkhoz közel van, ez az evangélium kezdete. Hiu felteves tehát, hogy Őt áhitatos imával és jó cselekedetekkel kell közelebb hoznunk. Ő kinyilatkoztatta magát nekünk, hogy megismerjük Őt és ezen megismerésében megtaláljuk az örök életet.

Sok önmagát keresztyénnek nevező egyénnél a hitvallás egész tökéletlen valami. Inkább valami nehéz feladat, mint állandó segítség és épen ezért egy vallásos életet élők, mint az ettől menekülők nem találnak nyugalmat. Nincs benne tartalom, nincs felüldülés. Talán törekvésük egészen komoly, de hiányzik a béke Istennel; és ahol ez hiányzik nincs meg a biztos alap, és az egész küzdelmet előlről kell kezdeni.

Minden hitvallásnak aiapja, az Isten általi elfogadás. Mert ahol az Istent tisztelő nincs elfogadva, ott nem is lehet szó Istennek tetsző tiszteletről. A vallást sokan csak eszköznek tartják, hogy általa Isten nem tetszését magukról elhárítsák, kegyelmét pedig biztosítsák. Sokszor terhes is nekik, épen azért el is hanyagolják, de mégis remélik hogy általa haláluk előtt bűnbocsánatot nyernek.

Ez ilyenformán nem egyéb mint Isten rendjének félreismerése, és valójában egy ismeretlen Istenség imádása, mert a bűnbocsánattal akarja végezni, holott az igazi hitvallás evvel kezdi. Minden hamis hitvallás, legyen bár külsőleg egymástól különböző megegyezik abban, hogy komoly erőfeszítéssel igyekszik ugyanazon cél felé t. i., hogy biztosíthassa szolgálóit az isteni kegyelemről e földön az örök üdvösségről a tulvilágon.

Az egyedül igaz hitvallás azoknak oda-szentelt életében nyilatkozik meg: akik hit által, melyet Isten Jézus Krisztus által szi-

vükbe adott, előtte kegyelmet és bűnbocsánatot találtak és törekszenek napról-napra az Ő utain járni az Istentől való elfogadás biztos tudatában. Nem mintha törekvésük jutalmául Isten maradandó szeretetét nyernek jutalmul, hanem mert másként nem tehetnek: sok lett nekik megbocsátva, azért kell nekik nagyon szeretni és mindennapi életüknek az Ő szolgálatába állítása által megmutatni mennyire tudatában vannak, hogy az őket megváltó Istennek adósai, és ezzel adósai az Ő egyházának és a világnak. (Rom 1. 14.) Krisztus szerelme szorongatja (kényszeríti) őket.

De ha ez az igazi hitvallás, milyen sok akkor a hamis! Mily szomorú, ha az emberek egész életükön át keresik Istent, anélkül hogy megtalálnák. Tanulnak szünet nélkül, anélkül hogy valaha eljutnának az igazság ismeretére. Mily elszomorító az örökös kétkedés és mellette a hamis mentség, hogy nem Istenben, hanem önmagukban kétkednek, hogy nem a hit dicső tárgyával, hanem saját hitükkel elégedetlenek. Sajnálatra méltó aki saját hitére épít, és még sajnálatosabb aki saját kételyeire. Amit látszólag sokan tesznek úgy állítván oda magukat mintha a legnagyobb kétkedés mellett a legnagyobb hitük lenne. Mintha az aranyserleg és nem a benne levő élő víz oltaná szomjunkat. És mintha helytelen dolog lenne eme pompás vizet egyszerű agyag edényből inni, amihez a mi tökéletlen hitünk mindig hasonló lesz! A szomjuhozó lélek csak a víz után áhítozik és nem a serleg után. Mit tartozik az reá, hogy az edény agyagból van e vagy talán csak egy cserépdarab, csak friss forrásvíz legyen benne? (Ezs. 30, 14.) Nem az edény anyaga, hanem a víz minősége fontos a szomjazó léleknek. És akinek büszkesége tiltja, hogy egy jelentéktelen vagy eltörött korsóból igyék az meghalhat szomjan. Épigy aki a kereszt által történt megváltás bizonyosságát ama tökéletlen hitéért elveti, meg kell halnia. Szintúgy aki azt mondja: Én hiszem a valóságot, de nem a helyes módon hiszem ezért nem lehet békességem, — ez nagyon gőgös ahhoz, hogy szomját egy az aranyánál kevésbé értékes edényből oltsa.

Soken próbálkoztak utmutatást adni a bűnösnek, miként szabadulhat meg bűneitől és sok hiábavaló szót vesztegettek, amelyek a bűnöst elvonták a kerestől, mert a cselekedetekre és nem a hitre utaltak, Nekünk egyedüli vágyunk az apostolokkal hirdetni Krisztust a megfeszítettet. A jelenvaló Üdvözítés a jelenlevő megváltást. Csak ezáltal téríthető meg a bűnös. Az Ur maga mondja: „És én ha felemeltetem e földről, mindenkét magamhoz vonzok“. (Ján. 12, 32.)

B. H.

A Lélek vezetése.

Két dolog szükséges ahhoz, hogy a Lélek vezetését megérthessük. Az egyik: a Lélek vezetése alá kell helyeznünk magunkat; a másik: kutatnunk tanulmányoznunk kell Isten akaratát.

A Lélek vezetése alá kell helyezni magunkat.

A 32. Zsoltár 9. versében ezt olvassuk: „Ne legyetek oklalanok, mint a ló, mint az öszvér, amelyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert nem közelit hozzád.“ Természettől fogva olyanok vagyunk, mint a ló, mint az öszvér, amely nem hagyja magát vezetni. Ha pedig nincs bennünk a kézség, hogy vezetni hagyjuk magunkat, akkor nem kerülhet életünk a Lélek vezetése alá. Lélek vezetése gyöngéd, ezért nagy figyelmű kívántatik meg részünkről, ha vezetés alatt akarunk maradni. „Szemeimmel tanácsollak téged.“ Nagy dolgok eierése csak nagy feltételek betöltése mellett lehetséges. Az ó testamentumban olvassuk: „Minden reggel megnyitja fülemet, hogy hallgassak mint egy tanítvány.“ Fülünknek nyitva kell lenni, hogy hallgassunk, mint egy tanítványhoz illik. A tanítvány csendesen hallgat és vár, míg Mestere beszél. Nem vág elébe, nem viszi a maga áruját a piacra. Ha mégis elébe vág kontár munkát végez. Ki kell nyitni fülünket és a Mester beszédére hallgatnunk: „Minden reggel megnyitja fülemet.“ Nekünk hát állandóan és kézségesen kell figyelni a mi Urunk felülről jövő utasításaira. Fülünk legyen az Uré, különben nem tudunk hallgatni úgy, mint egy tanítványhoz illik.

Ebből még az is következik, hogy a saját akaratunknak a halálba kell kerülni. Sok Istengyermeke szól már így: „Csak tudnám mit kíván az Ur, olyan szívesen megcselekedném azt.“ Igen, de ha saját akaratunk még szóhoz tud jutni és füleink ninçsenek nyitva a felülről jövő hangok meghallására, akkor nem tudjuk a Lélek intését észrevenni. A mi természeti emberünkhöz tartozó lázas kapkodásnak el kell tűnnie életünkben. Ha Isten lelke szól, saját énünknek félre kell állnia. Nem mondhatjuk: „Uram most tovább ne szólj hozzám, ámbár tudom van még mondanivalód számomra, de most mégis hallgas. Más dolgom van Péter így szól: „Vágjam őket fegyverrel?“ Nem tudta megvárni míg Jézus szól hozzá. Mikor elfog bennünket a lázas tennivágyás, akkor azt gondoljuk, nekünk az Ur harcát kell harcolnunk: „Fegyverre az Urért és Gedeonért!“ — Világosan meg van írva: mielőtt harcba indultak, az Urnak Lelke reá szált Gedeonra. Ez a legfontosabb! Először az Ur vezetése alá kell kerülnünk.

Tanulmányoznunk kell Isten akaratát. Feltűnő ez a szó „tanulmányozni.” De nem mondotta-e Jézus: „Vegyétek föl magatokra az én igámat és tanuljatok tőlem!” Azt gondolom könnyen érthető ez a szó, hogy t. i. mi, akik tanulmányozzuk Isten akaratát és vezetését tanulókká leszünk és mint ilyenek engedjük magunkat vezetetté, mint Jézus is vezetni hagyta magát. — „Akinak van annak adatik, hogy betöltsék egészen a teljességig. Hogyan? Ha tanulmányozza Isten vezetését! Ugy gondolom itt az oka annak, hogy Istennek sok gyermeke, aki már egyet-mást megtapasztalt a Lélek vezetése alatt, miért nem tud előbbre jutni, mert elfelejti „Tanuljatok tőlem!”

Egy gyakorlati példát szeretnék előhozni. Mindannyian ismerjük a keresztyén körökben a párttörekvéseket. Hányszor találkozunk olyan Istengyermekekkel, akik munkájukat valamelyik párt szellemében végzik. A párt szellemét teszik magukévá, a pártjukért dolgoznak és meggyőződésük, hogy ők a Lélek vezetése alatt állanak. Nem ítéltük el őket, vitathatjuk el tőlük, hogy már megtapasztalták ők is a Lélek vezetését; de azt még nem ismerték fel, hogy a test a Lélek ellen törekszik. Mikor a Sátán a világosság anyjának öltözik, akkor munkáját a test által végzi és a testies törekvésekre ráfogja, hogy Isten Lelkének munkája. Miért van annyi pártirigység és pártharc, pártszellem és párttörekvés? A fejelet ez: mert a test a Lélek ellen törekszik. Ezért kell hangoztatnunk Jézus szavait: „Tanuljatok tőlem!”

Az isteni vezetésnek legtisztább képét Jézusnál látjuk. Nekünk tanulmányoznunk kell, hogyan vezette magát Jézus Isten által. Látnunk kell, hogy Jézus teljesen átadta magát Atyjának és mindig éppen anynyi ideje volt min: Atyjának. Jézus minden órájára szüksége volt Atyjának és Jézus minden órája rendelkezésére állt Atyjának. Hadd emlísek egy példát amit nem értettem, addig, amíg összhangba nem tudtam hozni Jézus lényével és meg nem értettem, hogy az önző önmagát kereső élet a „halál.” Az Éden kertjéről van szó. Meddig volt Ádám és Éva boldog? Addig míg meg nem ismerték az önző, önmagukat kereső életet. Ádám és Éva boldogok voltak egészen addig az átokkal teli napig, amelyen Évának eszébe jutott, hogy áthágja Isten parancsát. És Éva elfeledkezett az útról és Isten akaratáról és a saját útjára tért. Vette a gyümölcsöt és evett belőle és adott a férjének és az is evett. És ekkor vette kezdetét az önző élet és nyomorúság. Önzés és nyomorúság egy katar alá tartoznak. Az önző élet a halál. Bizonyosságul olvassuk el amit Pál ír a római levél 8. részében: A test gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és békesség. Ked-

veim, a lélek gondolata felnyitja előttünk az életbe vivő utat: az Isten útjára visz. Ezért járnak a lelki emberek az Isten iránti engedelmisség útján.

Tanulmányozd ezt Jézusnál! A filippi levélben olvassuk: „Engedelmes volt halálig, még pedig keresztfának haláláig.” Engedelmes! Ha tanulmányozod a Bibliádat, már az ó-testamentomi részben is mindig újra ráakadsz erre a szóra „engedelmisség.” Az engedelmisség kulcs az új uthoz; ez a titka a keskenyuton való járásnak. Jézus engedelmes volt a halálig. Ha nem vagyunk engedelmesek az Isten iránt, nem fogunk előbbrejutni a keskenyuton. A keskenyuton csak egy utirány van s ez az engedelmisség iránya. Azt szoktuk mondani a keskenyuton vivő sinpár egyik ága az Isten iránti szeretet. Ez a szeretet az Isten iránti szeretetben nyilvánul meg. Ezért kell a sinpár másik ágáról így szólnunk: „Ne keresd tovább magadat, hanem szeressed felebarátodat mint önmagadat. Ha még ragaszkodol az énedhez, akkor így szólsz: mindent inkább akarok, mint a felebarátomat úgy szeretni mint önmagam! Az önmagát szerető ember nem képes a felebaráti szeretet keskenyutján járni. Jézus nem ismerte az önszeretetet. Kövessük Őt! Ekkor haladunk majd az Isten és felebarátaink iránti szeretet sinpárján. Ez a keskenyut, egy élő ut, egy boldogító ut — Miért érzed még oly sokszor magadat boldogtalanak? Mi tesz boldogtalaná? Az, hogy magadat szereted, a magad akaratát követed. Ha magadat szereted az boldogtalaná tesz. Bárcsak adná az Ur, hogy ebben az órában felismernéd, hogy a keskenyutra szükséged van! Isten jól tudja melyik ut az, amelyen te megnyerheted boldogságodat és büszkségedet. Ne engedjétek az ördög által elhitetni magatokkal, hogy a keskenyut keserves, rossz ut. Csak keskenyuton találhatunk igazi boldogságot, teljes boldogságot, csak boldogságot. Mert Jézus a keskenyut, és Jézussal járni csupa boldogság. Jézusban lenni Jézusban maradni annyit jelent, mint a keskenyuton járni és a keskenyuton maradni.

Vannak, akik azt mondják, hogy valaki, aki a keskenyuton járt, megtapasztalta ennek minden boldogságát, letérhet onnét. Én ilyen embert még nem ismertem. Én nem hiszem, hogy az, aki megtapasztalta a menny örömét, szabad választással ismét a földet válassza. Csak egy volt képes ezt megtenni: Jézus. De ő azért jött, hogy bennünket megviláson. A keskenyut a menny; Jézus a mennyekországa. „Elközelgett a mennyekországa,” mondotta Ő maga. Senki sem képes engemet meggyőzni, hogy az, aki a keskenyuton, tehát a mennyben volt, ismét visszatudott volna térni a világba. Aki egyszer

Jézusban van, az biztosan célhoz fog jutni. Az nem fordul vissza. Jézus a keskenyut és ő elvállalta, hogy bennünket a célhoz vezet, ha mi először rálépünk a keskeny-
utra.

De hadd vessem föl még ezt a kérdést is: „A keskenyuton vagy te már, vagy kívánsz a keskenyutra lépni?” Teljes komolysággal törekszel-e a keskenyutra lépni? Vagy még a világot választod, amely nem tudott boldoggá tenni tégedet? Nem kívánod a keskenyut valóságát megismerni? Ha még nem vagyunk Jézusban, csak látszat világban élünk. Jézus valóság, Jézus igazság. De itt le kell vetni a régi tömlőt, a régi rongyokat, mert ez egy új ut, Nem önthetünk új bort régi tömlőkbe: és új foltot sem varrhatunk régi ruhára. Előbb az „élő” utra kell lépni, ha az „új” uton akarunk járni.

P. J. (di)

Föl szívem! Csak bizzál bennel! Megígérte Ő neked — Hütlenné hát, hogy lenne? Bizzál s zeng majd éneked! Várni tanít bár téged — Dolgának ad jó véget!

HIREK.

Mult havi lapunk zárta után püspökünk a beosztási jegyzéken néhány változtatást eszközölt. A változások a következők: A budapesti II. sz. gyülekezet vezetője: Wallrabenstein Jakab. Dombóvár: Schmidt János. Nyiregyháza: Márkus József.

Londonban egy kiválóan értékes biblia kéziratot fedeztek fel. Egy kéziratgyűjtőnél papyrusokat találtak melynek szövege régebb mint az eddig ismert összes görög kéziratok, mert a második, illetve harmadik századból származnak és valamelyik egyiptomi kolostor könyvtárából valók. 190 lapról van szó melyek kodex és nem tekercsformában vannak. Ha ez a hír valóság úgy valószínűleg a legújabb fordítások is átdolgozásra várnak. De véget vet sok történelmi kritikának is.

Dr. Rivera Ignác florenci első baptista gyülekezet lelkésze megtérése előtt tíz évig egy katolikus kolostorban volt, hogy szerzetes atyává lehessen. Alig hogy protestáns iratok révén az evangelium igazságait megismerte összeszedte csekély ingóságait és egy kora reggeli órában elhagyta a kolostort. „Jó reggelt uram, baptista prédikátor szeretnék lenni” mondá a legközelebbi falu baptista prédikátorának, aki kopogtatására az ajtót kinyitotta.

Amikor ez meggyőződött, hogy a jövevény valóban alkalmas az evangeliumi szolgálatra, alkalmat adott neki a munkára. Utja sok nélkülözésen és küzdelmeken vezetett keresztül, mert úgy szülei mint rokonai megtagadták. Mos 19 év óta áll a florenci gyülekezet élén. Gyülekezetének 315 tagja közül, melyet ez idő óta felvehetett, az egyik az előző pápának rokona. Dr. Rivera az evangelium terjeszkedésének lehetőségét várja a Mussolini által törvényben szabályozott szabad vallásgyakorlattól.

A jövő boldogai és szentjei. A római szentszék legutóbbi tudósítása szerint jelenleg nem kevesebb mint 551 boldoggá és szenttéavatási per van folyamatban. Ebből 57 szenttéavatási per. Érdekes, hogy mennyiben van részük ebben az egyes európai államoknak. Elöl áll Olaszország 271 perrel, Utána Franciaország 116, Spanyolország 55, Belgium 13, Anglia 6 és Németország 6 perrel. A többi 84-ben egyéb államok vannak érdekelve. Ezen perek közül kiemelendők XII. Benedek, IX. Pius és X. Pius boldogáavatása.

Lengyelországban a sok lefoglalt orthodox templomok közül ötöt egyáltalán nem használnak istentiszteleti célokra, hanem mozisinháznak vannak berendezve.

Rádió a missió szolgálatában Egyik amerikai leadóállomás (KDKU Pittsburg) követendő példát adott. Az Egyesült Államok a presbiteriáni egyház vezetőinek megadja a módot, hogy havonként egyszer leadásokat eszközölhessenek más országokban levő missionáriusainak. A leadás ideje a hónap minden harmadik szombatján 11 óra 11 perc keleti idő szerint lett megállapítva.

Japán keresztyének és a keleti háború. Az egyházak nemzetközi jóbarátság szövetségének japán bizottsága táviratot intézett a brit bizottsághoz kérve, hogy az angol kormánynál hassanak oda, hogy a keleti zavarok békés eszközökkel legyenek megszüntetve, mert ők az erők alkalmazását elvetik. Ez mutatja, hogy a japán keresztyének nem osztják kormányuknak hatalmi vágyait.

A Baseli Missió deficitjének fedezésére 400,000 frankkal több folyt be mint amit a deficit kitett.

Mindent Isten dicsőségére.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.
A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában
Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.